

La grossa de Nadal

Per PepMaria el dt., 24/12/2013 - 09:00

"Una nació no s'ha de jutjar per com tracta els seus ciutadans de millor posició, sinó per com tracta els qui tenen poc o res." *Nelson Mandela* El dia 22 de desembre, mentre mirava les notícies sobre la grossa de Nadal a la televisió, vaig tenir l'estranya sensació que alguna cosa no va bé en aquest país (cadascú triï l'abast de la paraula). El comentaristes lligaven crisi i loteria, i es felicitaven quan algun número havia repartit diners en algun barri popular. Vaig pensar que no anem bé si l'atzar ens ha de solucionar els problemes de pobresa. I, malpensat de mi, vaig imaginar certs individus - aquells que no paguen impostos i intenten aprofitar fraudulentament subvencions o contractes públics - somrient i pensant que la loteria és una gran iniciativa "que contribueix a la cohesió social en temps d'inevitables crisis". D'altra banda, jo tampoc no sento massa en la meua carn els efectes de la crisi, de manera que, a més de tirar pedres, en puc rebre més d'una... Certament, la solidaritat és un valor molt important, i en aquest sentit només es poden lloar iniciatives com el Gran Recapte del Banc d'Aliments, la Marató de TV3 o la feina de les ONG que lluiten contra la pobresa. Però potser ja va essent temps d'adonar-se que, a més de ser solidaris, hem de treballar per la justícia: és a dir, treballar a fi que la societat deixi de generar pobresa i desigualtat. De fet, segons totes les estadístiques, pobresa i desigualtat estan creixent no sols aquí sinó a tot Europa. La tasca no és ni senzilla ni immediata. Implica reflexions complexes i qüestions tècniques, i en aquest punt em remeto al Troglodita digital n.59 (Justícia integral). Però implica, abans de res, la consciència per part de cadascun de nosaltres que les coses no van bé, i que ens cal implicar-nos-hi de manera permanent i tenaç. Certes utopies ens prometien la justícia per demà passat, al preu d'una revolució -socialista o liberal- i a aquestes alçades ja no ens les creiem. I tanmateix, el clam dels pobres, els marginats, els aturats, els presos o els treballadors precaris hauria de seguir sonant a les nostres orelles: recordant-nos que no ens podem rendir; que hem de buscar cada dia noves formes de fer avançar el "dossier justícia"; que hem d'estar disposats a sacrificar temps, diners i benestar personals a l'altar d'aquesta causa. Aquest clam ens hauria de sacsejar perquè, dia rere dia, renovem el desig de fer de la pròpia vida un do als altres; el desig de buscar llum i força al fons del cor perquè aquest do no ens esgoti i ens buidi, sinó que ens ompli i ens potenciï; el desig de no desanimar-nos si les coses avancen poc a poc; el desig de no creure'ns "els Superman de la justícia" sinó humils, intel·ligents i tenaços col·laborador/a de tanta gent que hi estan treballant. Nadal ens pot inspirar. Nadal és Déu mateix que es manifesta al món en un Nadó, nascut en una menjadora com a desplaçat intern (de Natzaret a Betlem) i que més tard va ser refugiat polític a Egipte. Un Nadó anunciat primerament als desgraciats d'Israel (els pastors) i reconegut per tres estrangers llunàtics (encara que, més que la lluna, seguien un estel). Un Nadó que en fer-se gran, va decidir viure al servei de les víctimes de la societat d'Israel i convidar tothom a treballar per la justícia, estimar amb tendresa i caminar humilment amb Déu... Sí, cert que va acabar la vida amb un fracàs estrepitos als ulls dels homes. Però vivint així va plantar mil llavors -llegiu-les als evangelis- que han donat fruits de justícia al llarg del temps en moltes terres i en molts de cors. ¿Volem que aquestes llavors siguin plantades i donin fruit també a la nostra terra, al nostre cor? Per cert, ara que ha mort, tothom lloa el lideratge d'en Nelson Mandela. Tanmateix, pocs s'adonen que el seu caràcter de líder es va forjar, en bona part, al llarg de 27 anys picant pedra silenciosament a la presó de Roben Island. Quins temps i espais de silenci, d'anonimat, de feina senzilla, incorporo a la meua agenda setmanal? Si somniem amb educar una generació de joves que siguin líders a l'estil de Mandela, quines ofertes d'aquest tipus els estem posant a l'abast? Bon Nadal i un any 2014 ple de llavors de justícia que donin fruit en el silenci dels cors.